

SE ON EVANKELIUMI

IT'S THE GOSPEL

by Jonathan Brentner, April 23, 2021

Mitä enemmän tutkin Uutta testamenttia, sitä enemmän se vakuuttaa minut siitä, että se, mitä kutsumme "tempaukseksi", oli erottamaton osa evankeliumia, jota apostolit julistivat ensimmäisen vuosisadan jKr. maailmalle. Tänä päivänä se kuitenkin joko jätetään huomiotta, tai sitä pilkataan useimmissa seurakunnissa.

Siitä lähtien, kun aloitin täysiaikaisen kirjoittamisen viisi vuotta sitten, olen oppinut paljon niiltä, jotka ovat kritisoineet ja pilkanneet sekä premillenniaalisia että pretribulationistisia käsityksiäni. Olen kiitollinen heistä ja siitä, kuinka he ovat ajaneet minut Raamatun sanoihin, joista olen löytänyt lisää vahvistusta näille käsityksille.

Kaksi asiaa nousee esiin mielessäni kuunneltuani pastoreita (tai puhuttuani heidän kanssaan), jotka kieltävät kirjaimellisen tuhatvuotisen Kristuksen hallinnan kunniakkaasti ennallistetussa Israelin valtakunnassa. Ensinnäkin he luottavat vahvasti inhimilliseen viisauteen, mikä saa heidät jälkiasentamaan Jumalan lupaukset Israelille ymmärryksellä, joka oli vieras Raamatun profeetoille heidän kirjoittamisensa aikaan. Ja toiseksi harvoin, jos koskaan, he opettavat toivoamme kirkastetusta, ylösnousemusruumiista.

Pohjimmiltaan he erottavat evankeliumista välittömän toivomme Jeesuksen loistavasta ilmestymisestä, mitä Paavali ja muut apostolit eivät koskaan tehneet.

1. PAAVALI YHDISTÄÄ "RUUMIIMME LUNASTUKSEN" EVANKELIUMIN TOIVOOMME

Paavali kirjoittaa näin: *"eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta"* (Room. 8:23). "Kun vertaamme muita jakeita tähän, käy selväksi, että apostoli puhuu tempauksesta.

Jakeissa Fil. 3:20--21, joiden useimmat myöntävät viittaavan tempaukseen, näemme Jakeen Room. 8:23 sisältämät elementit, innokkaan odotuksen ja "ruumiimme lunastuksen". Siellä Paavali kirjoittaa: *"Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi"*

Jakeessa 1.Kor. 15:53 Paavali kertoo tämän tempauksesta: *"Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen."* Kuulostaa hyvin paljon samanlaiselta, kuin mihin apostoli viittaa Jakeessa Room. 8:23, vai mitä?

Pitäen tämän mielessäsi kiinnitä tarkkaa huomiota Jakeisiin Room. 8:24-25: *"Sillä toivossa me olemme pelastetut, mutta toivo, jonka näkee täytyneen, ei ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä toivoo, minkä näkee? Mutta jos toivomme, mitä emme näe, niin me odotamme sitä kärsivällisyydellä."* Evankeliumin toivo, jota Paavalin lukijat odottivat kääntyessään Kristuksen puoleen, sisälsi heidän ruumiinsa "lunastuksen", joka tapahtuu tempauksen eli Jeesuksen ilmestymisen aikaan.

Evankeliumia julistaessaan apostoli ei ujustellut sisällyttää siihen sitä, mitä me tänä päivänä kutsumme tempaukseksi. Kirkastetun ja katoamattoman ruumiin saaminen oli se evankeliumin toivo, jota Paavali julisti kadotetuille. Jeesus lupasi seuraajilleen iankaikkisen elämän (Joh. 10: 27-28) ja apostoli Paavalin välityksellä hän antoi siitä lisää ilmoitusta.

2. PAAVALIN LYHYT PALVELUTYÖ TESSALONIKASSA

Paavalin palvelutyö Tessalonikassa valaisee tempauksen keskeisyyttä hänen evankeliumin julistuksessaan pakanoille.

Kommentoijat ovat yhtä mieltä apostolin palvelutyön lyhydestä tässä kaupungissa. Apt.17:1-9 kertoo, että hän vietti "kolme sapattia" paikallisessa synagogassa puhuen juutalaisille, minkä jälkeen he pakottivat hänet ja hänen tiiminsä pois kaupungista. Perustuen siihen, että Paavali sai kaksi rahalahjaa Filippin seurakunnalta ollessaan Tessalonikassa (Fil.4:16), on todennäköistä, että hän oli siellä yli kolme viikkoa, ennenkuin juutalaiset pakottivat hänet ja hänen tiiminsä lähtemään kaupungista.

Huolimatta Paavalin lyhytaikaisesta oleskelusta kaupungissa, hänen uudet käännyttämisensä saivat heti maineen, että odottavat Jeesuksen ilmestyvän viemään heidät kotiin. *"Sillä teidän tyköänne on Herran sana kaikunut; ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua. Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tyköänne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta"* (1.Ts. 1:8-10).

Tämä ei ole toinen tulemus, vaan sensijaan tempaus, kun Jeesus vapauttaa heidät Herran päivän tulevasta vihasta (ks. 1.Ts. 4:18 - 5:11).

Paavalin lausunto jakeessa 2.Ts. 2:5 on merkittävä: *"Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?"* Mistä apostoli tässä puhuu?

Ensinnäkin se sisältää temppelin saastuttamisen "laittomuuden ihmisen" eli antikristuksen toimesta (2.Ts. 2:4). Toiseksi apostoli kertoi uusille käännynnäisilleen Herran päivän alkamisesta (2.Ts.2:3; ks. myös 1.Ts.5:1-3). Kolmanneksi hänen uudet käännynnäisensä tiesivät tarpeeksi, että Herran päivä aiheutti suurta paniikkia heidän keskuudessaan, kun joku kertoi heille, että se oli jo alkanut (2.Ts. 2:2). Neljänneksi, tessalonikalaiset tiesivät kaiken pidättäjän työstä estää antikristuksen ilmestyminen maailman näyttämölle (2.Ts. 2:6-7).

Toisin sanoen sen jälkeen, kun apostolit olivat lyhyen ajan palvelleet heidän kaupungissaan, hänen uudet käännynnäisensä Tessalonikassa tiesivät paljon enemmän tulevaisuuden asioista kuin suurin osa tämän päivän uskovista. Ja tämä oli yli neljäkymmentä vuotta ennen, kuin Johannes kirjoitti Ilmestyskirjan.

Eskatologia, tulevaisuuden asioiden tutkiminen, ei ollut varhaiskirkossa vain älykkäämmille ja kypsemille uskoville varattu aihe. Paavalin ensimmäinen evankeliumin julistus Tessalonikassa sisälsi tempauksen heidän välittömänä toivonaan. Eikä vain sitä, vaan hänen opetukseensa sisältyi myös antikristuksen ilmestyminen, juutalaisen temppelin saastuttaminen, Herran päivän alkaminen ja tuleva aika, jolloin Jumala vuodattaa vihansa ihmiskunnan päälle.

3. PAAVALI PAINOTTA TULEVAA KIRKASTETTUA RUUMISTAMME

Päinvastoin kuin pastorit ja opettajat, jotka kannattavat amillennialismin (Jeesuksen kirjaimellisen tuhatvuotisen kansojen hallinnan kieltäminen) eri muotoja, Uusi Testamentti korostaa toivoamme saada uusi kirkastettu ruumis Jeesuksen ilmestymisessä.

Olemme jo nähneet tämän kohdissa Room. 8:23-25 ja Fil. 3:20-21. Paavali tiivistää tämän parhaiten kohdassa 1.Kor. 15:51-53: *"Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina ja me muutamme. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen."*

Jakeissa 2.Kor. 5:1-2 apostoli vertaa nykyistä ruumistamme teltaan ja viittaa tulevaan ruumiiseemme "taivaallisena majana". Huokaamme nykyisessä ruumiissamme, mutta katoamattomassa ruumiissamme elämme ikuisesti. Huomaa, kuinka Johannes kuvaa iankaikkisuuttamme tässä kirkastetussa uudessa ruumiissa: *"...ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua*

ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt” (Ilm. 21:4). Se ei voi tulla enää paremmaksi! Johanneksen sanat edellyttävät, mitä Paavali opettaa jakeissa 1.Kor. 15:51–57.

Tänä päivänä tätä toivoa ei ainoastaan vältetä monissa kirkoissa, joissakin se kiistetään suoraan. Eräs amillenniaalin pastori kertoi minulle suoraan, että hän ei usko tempaukseen, vaikka kuului henkilökuntaan kirkossa, joka uskonjulistuksissaan väitti olevansa premillenniaalin.

Monet pastorit puhuvat iankaikkisesta elämästä, mutta eivät koskaan anna määritelmää, jonka Herra antoi Paavalille ja muille apostoleille koskien tätä tulevaisuuden toivoa.

Toiset saarnaavat välitöntä siirtymistä nykyisestä aikakaudesta iankaikkiseen tilaan mainitsematta kirkastettua ylönousemusruumistamme. Täyspreteristit (full preterists) sanovat, että kuolemattoman ruumiin mainitseminen Uudessa Testamentissa liittyy lunastettuun sieluunne eikä fyysiseen ruumiiseen.

Voi näyttää, että olen kova niiden kannalta, jotka allegorisoivat profetioita koskien vielä tulevaa Israelin ennallistamista ja Jeesuksen tuhatvuotista hallintaa ennen iankaikkista tilaa. Teen niin, koska ajan myötä tällaiset kieltämiset johtavat aina vääriin opetukseen ja lopulta raamatullisten moraalien ja pelastuksen armosta yksin Jeesuksen kautta hylkäämiseen. Tämä tapahtui menneisyydessä ja tänä päivänä se on ylen ilmeistä monissa kirkoissa kaikkialla Yhdysvalloissa.

Siksi puolustan premillennialismia niitä vastaan, jotka käyttävät allegoriaa hälventämään Israelin luvattun kunniaansa ennallistamisen tuhatvuotisessa valtakunnassa ja puolustan tempausta niitä vastaan, jotka pilkkaavat sellaista ajatusta.

Rakastan kohtaa 1.Joh. 3:1–3, joka koskee toivoamme Jeesuksen pikaisesta ilmestymisestä:

Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on. Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.

Note: Please consider signing up for my newsletter on the home page of my website at <https://www.jonathanbrentner.com/>. It will greatly help me in reaching more people. Thanks!